

Pte Melvin Jannack

08 C 11



Melvin Jannack werd geboren op 20 januari 1922 of 1923 in Kemptville, Ontario als de zoon van Alexander Jannack en Alma Winnifred Best uit North Gower Ontario. Zijn vader was arbeider. Het gezin was lid van the United Church. Melvin verliet de lagere school op 13 jarige leeftijd, waarna hij zijn Grade 6 of 8 afmaakte bij Malakoff.

Zijn ouders waren getrouwd in Worthing, Sussex, England op 2 september 1917, zijn vader maakte toen deel uit van the Canadian Expeditionary Force.

Ten tijde van de dood van Melvin was zijn vader 56 en zijn moeder 50 jr. Hij was het tweede kind in het gezin, met 4 broers en een zus. Zijn oudste broer Howard R. (24), was ook overzee als tanksoldaat bij the 4th Princess Louise Dragoon Guards en opereerde in Duitsland. Verder nog Edwin Gordon (19), Kenneth (17) en Ralph (15), en zijn zuster Gwenneth (13). Melvin woonde 12 jaar in North Gower and 11 jaar in Kemptville.

Ten tijde van zijn indiensttreding was hij vrijgezel en woonde in North Gower Township. Hij had 6 jaar voor Harold McCready, als vrachtwagenchauffeur gewerkt bij R.R. 1, Malakoff.

Hij nam als artillerist dienst bij the 1st Light Anti-Aircraft Battery, Royal Canadian Artillery, op 16 november 1941 in Ottawa. In die tijd was deze batterij aan het 6th Canadian Light Anti-Aircraft Regiment toegevoegd, wiens geschutstellingen nog steeds over heel Canada verspreid lagen.

Op 5 december 1941 werd hij geplaatst bij no. 31 Canadian Army (Basic) Training Centre in Cornwall, Ontario, waar hij verbleef tot 4 februari 1942 waarna hij werd overgeplaatst naar het 6th Canadian Light Anti-Aircraft Regiment, dat toen in Petawawa, Ont. gelegerd was. In begin 1942 ontving het regiment zijn eerste Bofors 40 mm. anti-aircraft gun, dat zijn toerusting zou zijn voor de rest van zijn gehele diensttijd.

Van 19 mei tot 3 juni was Melvin met verlof, en hij was wederom i.v.m. ontschepping met verlof van 17 tot 21 september. Hij werd verpleegd voor een amandelontsteking in Petawawa van 28 augustus tot 4 september.

Op 27 oktober 1942 ging hij met zijn regiment overzee naar het VK en arriveerde er op 5 november en werd in eerste instantie gelegerd in Colchester, Essex.

Tot juni 1943 lijkt hij veel verlof te hebben gehad en wederom verpleegd te zijn wegens een amandelontsteking. In diezelfde tijd werd het 6th Canadian Light Anti-Aircraft Regiment toegevoegd aan the 2 Canadian Corps voor de invasie in Europa.

Op 30 januari 1944 werd hij tot 7 dagen straf en een geldstraf veroordeeld omdat hij in het openbaar urineerde.

Op 6 juli 1944 maakte het 6th Canadian Light Anti-Aircraft Regiment zich gereed voor de overtocht naar Frankrijk en landde daar twee dagen later. Jannack heeft tijdens de slag om Normandië bij de artillerie gediend, en keerde op 16 oktober weer terug naar het VK.

Op 28 oktober werd hij geplaatst bij the Winnipeg Grenadiers als soldaat infanterist. Op 18 november werd hij overgeplaatst naar het Canadian Infantry Training Regiment en volgde een 4 weekse introductietraining. Hij specialiseerde zich in geweschieten; het licht machinegeweer, the PIAT anti-tank weapon en de Stengun. Hij ging op 28 december 1944 wederom naar NW Europa, en kwam daar de volgende dag aan.

Tenslotte werd hij op 27 maart 1945 bij het Lincoln and Welland Regiment geplaatst. Hij werd ingedeeld bij een infanteriebataljon, bestaande uit veteranen, dat deel uitmaakte van the 4th Canadian Armoured Division, die sinds juli 1944 in de strijd actief was. Deze divisie had een periode met gevechten onder winterse omstandigheden in overstroomde Nederlandse polders doorgebracht, alwaar tanks en artillerie weinig ondersteuning konden geven aan de infanteristen in de strijd. Nu de lente in Nederland aanbrak, kreeg het regiment versterkingen en hergroepeerde het zich in Best (N-Brabant). Voor het eerst werden dienstplichtigen en beroepssoldaten in de infanterie samengevoegd en werden een onderdeel van deze eenheid. Dat zorgde voor spanningen onder de meer ervaren infanteristen. Aangezien het duidelijk werd dat de oorlog ten einde liep, was er het gevoel "Let's not get killed in the last two weeks."

Het regiment nam op 31 maart 1945 deel aan de doorbraak ten oosten en noorden van de Rijn vanuit een bruggenhoofd dat daar gevormd was en dat bestond uit een pontonbrug.

In de eerste week dat Jannack deel nam aan de strijd in Nederland bevrijdden zij de plaatsen Neede, Delden en Almelo. Het Duitse verzet was nog af en toe zeer heftig en het regiment telde al 67 slachtoffers toen het Delden kon bevrijden.

De laatste gevechtsacties voor hen vonden plaats toen het Lincoln and Welland Regiment noordoostelijk trok en de Nederland-Duitse grens overstak. Kleine groepen Duitsers, die geen contact meer met elkaar hadden in de chaotische situatie, trotseerden Canadese troepen met tanks en infanterie. Ze vochten vaak hard om hun thuisland te verdedigen. De Canadezen trokken voorwaarts met diverse aanvalsacties van Sögel tot Friesoythe en later over het Küstenkanal richting Bad Zwischenahn. Op 20 april 1945 sneuvelde Melvin, hij was één van de 32 mannen, die het regiment verloor tijdens de tweedaagse gevechten bij het Küstenkanal. Hij werd tijdelijk begraven bij Friesoythe (D), en op 9 maart 1946 herbegraven in Holten.

Zijn medailles, de 1939-45 Star, de France en Germany Star, de Defence Medal, de War Medal en de Canadian Volunteer Service Medal and Clasp werden in 1949 naar zijn moeder gezonden. Zij had daar voor al de Memorial Cross ontvangen.

Op zijn grafsteen staat: Too dearly loved to be forgotten Mother and Dad, sister and brothers

Owen Cooke
revised October 2016

